

Nyjægerjagt 20/11-11

Søndag den 20 november 2011 afholdt Århus Jægerforbund jagt for nye jægere.

En smuk morgendis indhyllede Bjertrupdal kl 09:0, hvor 11 jægere mødte op – heraf 3 spændte nyjægere. 2 nyjægere havde meldt afbud i sidste øjeblik, og synd for dem – for de gik glip af en både spændende, lærerig og hyggelig dag.

Efter der var hilst på både hundene og hinanden, og fremvist jagttegn, så alle formalia var på plads, orienterede Morten om den planlagte jagt, og området den skulle afholdes på. Her blev det især understreget at max skudafstand til råvildt var 15 m., og der var forbud mod skydning af harer. Stille og roligt blev skytterne sat af på deres poster – blev instrueret i skudvinkler mv. og lidt efter begyndte drevet med hundene at bevæge sig ned over markerne og jagten var i gang.

Lad os med det samme sige, at reglen om ikke at skyde harer og at overholde en max skudafstand på 15 m. til råvildt, ikke kom i brug. Der blev "kun" løsnet 2 skud efter en fasan, men heldigvis blev den heldige skytte en af nyjægerne. Desværre blev der ikke noget bytte ud af skudvekslingen og nyjægeren måtte erfare, at selv om han havde brugt mange timer på skydebanen, så flyver en levende fugl altså ikke helt på samme måde som en lerdue...!

Efter afrapportering af hvordan jagten var blevet afviklet og hvem der havde set/oplevet hvad kravlede vi i bilerne og kørte til Illerup ådal.

Her startede vi igen med en gennemgang af hvordan og hvad der måtte jages her af "maleren" hvorefter vi begav os i samlet flok ned gennem bøgeskoven til de smukke engdrag i ådalen til en gang ande-jagt. Her blev "5-er" haglene fundet frem og vi delte os i vifteform ud over engene – nogle kom hurtigt på gyngende grund, fordi det var sin sag at holde sig på tuerne, og ikke ryge i mudderet mellem tuerne – noget vores formand hurtigt måtte sande, medens han sendte en tanke til gummistøvlerne derhjemme ...!

Hvordan jagten eksakt som i gang skal vi lade ligge men pludselig kredsede flere ænder i luften foran os, og der blev afgivet flere skud, der dog kun resulterede i 1 gråand. Efter jagten blev der

brugt en del tid på at eftersøge endnu en and som "måske" eller "vist nok" var gået ned i sivene, men hverken hunde eller hundeførere kunne finde noget, så det var nok "en and" ...!

Denne del af jagten var en praktisk illustration af, at når først det første skud er løsnet, har ænderne en tendens til at stige, og det er ikke mange der holder sig ned på under 30 meters afstand!

Efter en kort parole blev skytterne igen sat på plads i bøgeskoven til en ny gang tryk-jagt, denne gang primært efter råvildt. Også denne gang blev der indprentet en max skudafstand på 15 m. til råvildt, men denne gang kom reglen under anvendelse!

Personligt havde jeg "kontakt" til 2 stykker råvildt. Først et lam der næsten før jagten var i gang kom listende ned gennem skyttekæden. Den standsede op da den fik øje på mig, men tog ikke nogen særlig notits af mig – sikkert fordi vi begge vidste at der altså var mere en 15 m imellem os.

Det næste stykke råvildt jeg så var en smuk rå, der kom springende i pæn fart efter at hundene og klapperne havde passeret skyttekæden. Den var åbenbart blevet klemt på det sidste stykke af skoven, og valgte altså at løbe tilbage gennem kæden i stedet for ud på de åbne marker. En beslutning der nemt kunne være blevet farlig for den hvis den blot havde valgt en rute nogle få meter mere hen i min retning. Jeg fik ikke løsnet et eneste skud, men det er altid skønt at se så prægtige dyr i skoven.

Til gengæld var der heldigvis andre der fik skudt – og igen havde bestyrelsen (og lad os lige sige tak for en godt og velgennemført arrangement!) – ordnet det så viseligt, at det var en nyjæger der fik chancen.

2 skud på en rå der kom lige så stille – helt klart var på mindre en 15 m afstand, men tilsyneladende var forhekset eller beskyttet af onde ånder – for den trissede nok så stille videre efter de 2 stud. Mange undersøgte stedet hvor skuddene var afgivet, men der var absolut ingen blodspor eller andre tegn, så det blev konkluderet at der simpelthen var skudt forbi – til stor forundring for den uheldige nyjæger, der under frokosten blev ved med at sidde og gentage de samme ord: "Jeg forstår det simpelthen ikke – jeg forstår det simpelthen ikke ...".

Vi forsøgte at "trøste" med at han hverken var den første eller sidste, der ville komme til at opleve det, og at vi andre (om end nødtigt) måtte indrømme at det havde vi alle prøvet.

Dagen blev afsluttet i jagthytten – eller måske rettere jagt-skuret, hvilket dog ikke gjorde det mindre eksotisk, da talrige trofæer på væggene mindede om det rige vildt-revir vi befandt os i. Flere sendte gysende tanker tilbage til turen i engdragene da de så alligatoren i vindueskarmen – puha, godt vi slap heldigt fra det eventyr!

Efter endt indtagelse af de medbragte madpakker måtte vi konstatere at klokken var sneget sig hen midt på eftermiddagen, og vi gav alle hinanden hånden og takkede for en dejlig dag med Århus jægerforbund. Vi håber inderligt at traditionen med nyjægerjagt må fortsætte så mange - mange nyjægere kan få glæde af det ud i fremtiden.

/Richard Kristensen (en næsten nyjæger)